

et aktivt samarbejde mellem udenrigsministrene bidrage til kontinuiteten i den fælles optræden. Samarbejdet mellem de Seks må gå ud over de politiske rammer i egentlig forstand; det vil især udstrække sig til områderne: undervisningsvæsen, kultur og forskning, hvor det vil blive sikret gennem periodiske møder mellem de respektive ministre;

3. at pålægge deres kommission at forelægge sig forslag om veje og midler, på grundlag af hvilke deres folks forening så hurtigt som muligt kan finde udtryk i en statsform.

Stats-, henholdsvis regeringscheferne er overbevist om, at de netop gennem en sådan udformning af deres samarbejde vil befordre gennemførelsen af Rom- og Paris-traktaterne. De er yderligere af den anskulelse, at deres samarbejde vil lette gennemførelsen af de reformer, som ud fra ønsket om at give fællesskaberne en større virksomhed skønnes passende. Med dette formål for øje har de besluttet:

1. at lade undersøge de forskellige punkter i det europæiske parlaments beslutning af 29. juni 1961 om det politiske samarbejde mellem de europæiske fællesskabers medlemsstater;

2. i højere grad at delagtiggøre den offentlige mening i det påbegyndte arbejde, idet man vil indbyde det europæiske parlament til i samarbejde med regeringerne at udstrække sine rådslagninger til de nye områder.

Kulturelt samarbejde.

Det europæiske økonomiske Fællesskabs stats-, henholdsvis regeringschefer har i Bonn den 18. juli 1961 vedtaget følgende erklæring om de Seks' kulturelle samarbejde:

Den i Bonn den 18. juli 1961 stedfundne konference mellem stats-, henholdsvis regeringscheferne har taget den af studiekommissionen udarbejdede beretning om samarbejdet inden for den højere undervisning og forskning til efterretning.

Den har forudset oprettelsen af et råd, der består af undervisningsministrene, henholdsvis de for de internationale kulturelle forbindelser ansvarlige ministre, og som bliver støttet af et udvalg af kultursagkyndige, samt afslutningen af en eller flere overenskomster om følgende anliggender:

- samarbejde og udveksling mellem universiteterne i de europæiske fællesskabers medlemsstater;
- at „den europæiske karakter“ kan blive tilkendt nationale universiteter og forskningsinstitutter;
- grundlæggelse i Firenze af Italien af et europæisk universitet, i hvis åndelige liv og finansiering de seks regeringer deltager;
- i givet fald tilvejebringelsen af andre europæiske institutter for højere undervisning eller videnskabelig forskning.

Studiekommissionen har fået den opgave inden for korteste frist at færdiggøre udkastene til overenskomster og dokumenter, som er bestemt til at virkeliggøre denne plan om et kulturelt samarbejde i dens helhed.

Spørgsmål 2:

Kan en britisk tilslutning til Fællesskabet forventes at aktivisere Bruxellestraktaten af 17. maj 1948 (Den vesteuropæiske Union)? I givet fald ønskes en redegørelse for, i hvilke henseender forpligtelserne og rettighederne efter Bruxellestraktaten går videre end efter NATO.

Svar:

Den ved Brysseltraktaten af 17. maj 1948 oprettede såkaldte Vesteuropæiske Union (WEU), der oprindeligt kun omfattede Storbritannien, Frankrig og Beneluxlandene, men hvoraf nu tillige Italien og Den tyske Forbundsrepublik er medlemmer, var efter sit oprindelige sigte primært en forsvarsmæssig alliance, som tillige skulle danne rammen om et kulturelt og socialt samarbejde i traditionelle former mellem medlemslandene.

I Vestunionen er den gensidige militære bistandspligt i tilfælde af et angreb automatisk (traktatens artikel IV), hvilket ikke er tilfældet inden for NATO.

Vestunionens betydning har især under hensyn til det geografisk mere omfattende forsvarssamarbejde inden for NATOs rammer været aftagende. Dens betydning for tiden er navnlig udøvelse af rustningskontrol med Tyskland, og unionen har i øvrigt, fraregnet en kort periode forud for Storbritanniens anmodning om forhandlinger om optagelse i de Seks som et muligt kon-